Zaterdag 11 December 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 4078

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zon..ags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Nieuw bombardement op Sofia.

Het Duitse Oekraïne-front kraakt en brokkelt.

Roosevelt bracht een bezoek aan Malta,

Churchill nog in Caïro; Eden, en Winant in Londen terug.

Voortgezette aanvallen op Marshall-eilanden.

GUNSTIG ONTVANGEN IN FINLAND.

De radio van het Vaticaan zeide, dat de brief, welke Zijne Heiligheid de Paus onlangs aan Cardinaal Maglione, den Pauselijken Secretaris, schreef om te vragen dat zal worden gebeden voor de vrede, vooral gunstig werd ontvangen in Finland. De brief werd er door vele bladen gepubliceerd (Londen, (AP) 10.12).

HET GEROMMEL IN DE BALKAN

James King seint uit Londen:

Het rommelt weer in de Balkan. De spanning en onzekerheid — vooral in Bulgarije, waar cabinetsveranderingen, ook in de post van Minister van Buitenlandse Zaken, verwacht worden — hebben diplomaten in Londen geleid tot de conclusie, dat Duitslands Europese vazallen zullen trachten uit de oorlog te treden voordat Duitsland valt.

Volgens berichten, die in Stockholm ontvangen werden, zou de Bulgaarse Premier Debri Bojilov zijn cabinet wijzigen als gevolg van een motie van wantrouwen, welke door het Parlement werd aangenomen. Men gelooft, dat hij den Minister van Buitenlandse Zaken Sjisjmanov zal afzetten en zelf de post overnemen. Tevoren zou Bojilov de Gezanten uit Berlijn, Moskou en Ankara teruggeroepen hebben voor besprekingen over de nieuwe complicaties, welke zijn ontstaan als gevolg van de conferenties van Teheran en Caïro en de vrees, dat Turkije gereed is om een grotere rol in de oorlog te spelen.

In berichten uit de hoofdsteden der onzijdige landen wordt melding gemaakt van vredesbetogingen, woelingen en arrestaties te Sofia en andere delen van het land.

Bulgarije zit lelijk in de knoei. En zijn positie wordt nog moeilijker door het feit, dat bij een Geallieerde inval van de Balkan het waarschijnlijk ook in botsing zal komen met Rusland, waarmede het tot nu toe in vrede heeft kunnen blijven, hoewel het boog voor de Duitse overheersing en in oorlog ging tegen Groot-Brittannië en de Verenigde Staten.

De geharde diplomaten in Londen zijn niet genegen om maar direct de geruchten over vrede te geloven, doch zij worden ervan overtuigd, dat wanneer Duitsland tenslotte valt, het geheel alleen zal vallen — verlaten door zijn bondgenoten.

Turkije's intrede in het Geallieerde kamp, zij het dan met nog niet meevecht, zal eventueel voor de Geallieerden mogelijk maken er doorheen te trekken naar de Balkan. De diplomatieke briefschrijver van de „Daily Express" beweerde, dat als Turkije eenmaal een uiteindelijke beslissing neemt, „er haast zeker een ernstige poging door de vazallen van de as in dat gebied zal worden gedaan om tot een afzonderlijke vrede met de Verenigde Landen te geraken."

Ook gelooft men, dat de Geallieerden zullen volharden in hun eis tot onvoorwaardelijke overgave van elk land dat een wapenstilstand zoekt.

Wat Turkije zelf betreft, een Turks nieuwsblad weerspiegelde de houding van het land met betrekking tot de reeks Geallieerde conferenties met de volgende woorden: „Al wat thans is overgebleven voor Duitsland is om te capituleren of om door geweld van wapenen te worden onderworpen. Het ziet zich thans gesteld tegenover een volmaakte coalitie, zowel op militair als op politiek terrein."

Een zegsman van het Duitse Departement van Buitenlandse Zaken heeft te kennen gegeven, dat geen officiële nazie-verklaringen over de besprekingen tussen Inonu, Churchill en Roosevelt zullen worden gedaan, tenzij Turkije iets doet of zelf een verklaring aflegt.

Doch Zwitserse en Bulgaarse berichten zeiden, dat een algemene nervositeit is ontstaan in Turkije zowel als in Duitsland, en dat beide landen troepen zenden naar de grenzen tussen Turkije en Bulgarije en Hellas.

De correspondent van het Zweedse nieuwsblad „Svenska Dagbladet" te Bern zeide nog, dat de mogelijkheid niet over het hoofd wordt gezien, dat Duitsland het Europese deel van Turkije zal invaderen, teneinde de Dardanellen te bereiken, vooral ingeval de Geallieerden de zeeëngte zouden gebruiken om voorraden naar Rusland te voeren (Londen, (AP) 10.12).

CHURCHILL ONTVANGT VERSLAGGEVERS TE CAIRO.

John Chester seint uit Caïro:

Premier Winston Spencer Churchill is nog in Caïro. Hij confereert hier met belangrijke persoonlijkheden in het Midden-Oosten, blijkbaar om een goed overzicht te krijgen van de toestand in het Midden-Oosten in het licht van de beslissingen, welke getroffen werden bij de conferenties van kort geleden, met de Turkse leiders. De Premier, wiens verblijfplaats niet bekend was sedert hij en Roosevelt op 6 December de besprekingen beëindigden met den Turksen President Ismet Inonu, hield gedurende 40 minuten een informele toespraak tot de oorlogscorrespondenten. (Deze toespraak is niet voor publicatie bestemd.)

Churchill heeft geconfereerd met Koning Farouk van Egypte, met Koning George van Hellas en verscheidene Britten, waaronder Richard Gardiner Casey, den Britsen Minister van Staat in het Midden-Oosten, met Lord Killard, Ambassadeur in Egypte, Generaal-Majoor Sir Edward Louis Spears, Gezant in Syrië en Libanon en Harold MacMillan, Gezant in Noord-Afrika.

Churchill kwam Vrijdag met de verslaggevers bijeen in de grote balzaal van de Britse Ambassade. Hij sprak over de conferenties van de laatste tijd en legde de nadruk op wat volgens hem de hoogtepunten ervan waren. Op 8 December bracht Churchill een bezoek aan Koning Farouk, de dag nadat de Koning teruggekeerd was uit het Britse militaire hospitaal, waar hij engevolge van een auto-ongeval verbleef gedurende de tijd van de grote besprekingen. Op de Britse Ambassade gebruikte Churchill het noenmaal met Koning George van Hellas. Na het noenmaal bleven Churchill, Eden en George aan tafel zitten praten tot bijna 16 uur. De vorige dag, 7 December, bood Churchill een banket aan aan de Britse en Noordamerikaanse Stafhoofden, die de drie laatste bijeenkomsten gehouden hadden op Dinsdag. Zij hadden 's morgens afzonderlijk geconfereerd en kwamen 's namiddags bijeen om de laatste hand te leggen aan de plannen voor toekomstige offensieven.

Men gelooft, dat de politieke situatie in het Middellandse Zeegebied het onderwerp was bij een bespreking, die Churchill tijdens een diner voerde met Harold MacMillan, den Britsen Gezant in Noord-Afrika, die teruggevlogen was van Algiers voor een tweede ontmoeting met den Premier (Caïro, (AP) 10.12).

EDEN EN WINANT IN LONDEN TERUG.

De Britse Secretaris van Buitenlandse Zaken, Anthony Eden, en de Noordamerikaanse Ambassadeur John G. Winant, zijn in Groot Brittannië teruggekeerd van de conferenties in het Midden-Oosten (Londen, (AP) 11.12).

OPSTOOTJES IN NOORD-ITALIË.

Het Duitse agentschap Transocean zeide: „Er zijn opstootjes uitgebroken te Pavia in Noord-Italië na de arrestatie van Britse krijgsgevangenen. De provinciale gouverneur heeft krachtige maatregelen genomen. Een nachtverbod is ingesteld. Iedereen moet van de straat om 18 uur." Verder werd gezegd: „Alle radiotoestellen zijn geconfisqueerd" (Londen, (AP) 10.12).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„De troepen van het 2e Oekraïnefront hebben na drie dagen van hardnekkige gevechten aan de Dnjepr de stad en het spoorwegknooppunt Znamenka veroverd.

Op 10 December veroverden onze troepen in de richting van Kirovograd in een bestorming de plaatsen Grigoryevka, Pleskovo, Capilo, Kabani, Kutsjerovka, Kirovka, Konstantinovka, Vladimir, Versjino Kamenka, Petrovki, Tsjitsjelevka en de spoorwegstations Kirovka en Tsjabanovka. In het gebied ten Zuiden van (naam verward) sloegen onze troepen met succes de aanvallen af, welke werden gedaan door grote strijdkrachten van vijandelijk voetvolk en tanks en brachten zij den vijand ernstige verliezen toe in manschappen en materiaal.

In andere sectoren van het front heersten verkenningsactiviteiten en vonden artillerie- en mortierenduels plaats. Op 9 December ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 122 Duitse tanks, waarvan 92 in het gebied ten Noorden van Tsjerniakhov. 14 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur" (Moskou, (AP) 10.12).

BOMBARDEMENT OP SOFIA.

Als volgt luidt een officieel Bulgaars communiqué:

„In de morgen van 10 December vlogen vijandelijke vliegtuigen over het gebied van het Bulgaarse Koninkrijk en bombardeerden zij op verschillende punten zekere doelen. De bommen vernielden verschillende huizen en er werden slachtoffers veroorzaakt. De luchtverdediging trad in werking". Nader wordt medegedeeld uit Bern, dat Sofia werd gebombardeerd. Er werd belangrijke schade aangericht en een aantal personen werd gedood. Een vergadering van de regeringspartij, die juist bijeen was, moest tengevolge van de luchtaanval opgeheven worden. De aanval vond in de namiddag plaats (Londen, (AP) 10.12).

AANVALLEN OP JAPANSE DOELEN.

Het Hoofdkwartier van Generaal Joseph Stillwell maakt bekend, dat uitgebreide luchtaanvallen werden gedaan op de vliegvelden te Wutsjang en Hangkow in Midden-China, alsook op de vijandelijke stellingen in de buurt van Tsjangteh, Tatsjai en Santaun. Tong nabij Hanoi in Indo China werd ook aangevallen (Tsjungking, (AP) 11.12).

LUCHTAANVALLEN OP MARSHALL-EILANDEN.

Admiraal Chester W. Nimitz gaf het volgende communiqué uit:

„Liberators van de 7e leger-luchtmacht hebben in de late namiddag van 8 December aanvallen gedaan op de vijandelijke installaties op de eilanden Jaluit en Taroa in de Marshall-groep. Meer dan 40 ton aan bommen werd geworpen op het doelgebied te Jaluit. De vijand poogde niet onze vliegtuigen te onderscheppen en geen onzer toestellen werd beschadigd door het afweervuur. Te Taroa werden onze vliegtuigen onderschept door 10 0-jagers, waarvan waarschijnlijk 2 werden neergeschoten. Verschillende onzer vliegtuigen liepen lichte schade op en een man werd gewond" (Pearl Harbor, (AP) 11.12).

U.S.A.-VLOOT VALT NAURU AAN.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat een grote vlootmacht met vliegdekschepen Woensdag een aanval heeft gedaan op het eiland Nauru in de Stille Oceaan. Nauru ligt ten Noorden van de Salomons Archipel. Het stond onder Brits mandaat doch is door de Japanners bezet. Er werden geen bezonderheden over de aanval verstrekt (Washington, (AP) 11.12).

TOT AMBASSADE VERHEVEN.

Premier Mackenzie King van Canada maakte bekend, dat regelingen getroffen zijn om het Canadese Gezantschap in Brazilië te verheffen tot de rang van Ambassade. Het Braziliaanse Gezantschap te Ottawa zal een gelijke status aannemen. Mackenzie King maakte ook bekend, dat de Canadese Gezantschappen in China en Rusland tot Ambassades verheven zijn. Jean Desy, thans Gezant, wordt Ambassadeur in Brazilië. Namens Mackenzie King, die op vacantie is in de Verenigde Staten, verklaarde het Departement van Buitenlandse Zaken: „De Premier is bizonder verheugd, dat hij deze bekendmaking kan doen op een tijd dat Canada met de Sovjet Unie en Brazilië aan de huidige reusachtige strijd deelneemt" (Ottawa, (AP) 10.12).

MOSQUITO'S VALLEN DUITSLAND AAN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Vrijdagmiddag hebben Mosquito's, waarvan twee vermist worden, van geringe hoogte aanvallen gedaan op spoorweg- en verkeersdoelen in het Noord-Westen van Duitsland. Een JU88 werd Vrijdagmorgen vernield door vliegtuigen van het Kustcommando op patrouille boven de kust van Noorwegen" (Londen, (AP) 10.12).

Het nieuws van vandaag.

Het eiland Malta heeft Woensdag een historisch moment beleefd. Voor het eerst betrad een President der Verenigde Staten van Noord-Amerika dit strategische eilandje in de Middellandse Zee. Franklin Delano Roosevelt kwam er met de uitgesproken bedoeling om hulde te brengen aan de burgers en militairen, die op zo dappere wijze gedurende drie jaren tijds de belegering uit de lucht hadden doorstaan. Aan Lord Gort, Gouverneur van het eiland, overhandigde hij een verluchte oorkonde, welke in brons gegoten zal worden en op het hoofdplein van La Valetta zal worden geplaatst.

De President is na drie uren weer verder gereisd in zijn groot viermotorig transportvliegtuig. Op zijn berichten, die zeggen, dat hij met Francisco Franco van Spanje zal praten; er zijn berichten, die zeggen, dat hij met de Portugese autoriteiten zal confereren. Niets daarvan is bevestigd. En waar de President zich op het ogenblik bevindt is niet bekend.

Anthony Eden en John Winant zijn reeds in Engeland terug, maar gisteren zat Churchill nog in Caïro, waar hij de correspondenten ontving en hen het een en ander over de conferenties vertelde. Wat hij zeide is echter niet bestemd voor publicatie. De Premier hield besprekingen met verschillende persoonlijkheden in het Midden-Oosten.

Uit Rusland wordt gemeld, dat het offensief van de Generaals Konev en Malinovsky in de Oekraïne goed voortgang maakt. Men rolt de nazies terug naar de rivier de Boeg.

De Duitse spoorwegverbindingen zijn volkomen gebroken achter het gehele slagfront en sommige berichten uit Moskou zeggen, dat de nazies door de lucht versterkingen aanvoeren in een wanhopige poging om de terugtrekkingen te stuiten.

Ten Westen van Kiev woedt nog steeds een hevige strijd. Volgens het Russische communiqué van gisteren werden er nog 92 Duitse tanks vernield. Maar de vijandelijke aanval blijft nog steeds een bedreiging voor Kiev.

Aan het Italiaanse front kwam het 8e leger vooruit en veroverde het San Leonardo. Het 5e leger bleef aanvallen aan zijn gehele linie. Ten Westen van Mignano vorderden de Noordamerikanen een weinig. De Italianen, die aan de zijde der Noordamerikanen strijden, wisten door te dringen in de heuvels ten Noorden van Mignano, doch werden door de nazies teruggedreven.

Sofia, de hoofdstad van het onrustige Bulgarije, werd gistermiddag aangevallen door Geallieerde bommenwerpers. De rangeerterreinen werden vooral getroffen. Strooibiljetten dwarrelden omlaag om te waarschuwen, dat er meer aanvallen zullen volgen als Bulgarije de strijd aan Duitslands zijde voortzet.

Betekenis van de Monetaire Overeenkomst tussen Nederland en de Belgisch-Luxemburgse Unie.

Het financiële accoord is een voorbereiding van het economische.

De Parlementen in de beiden landen zullen hun goedkeuring moeten geven

De overeenkomst verzet zich niet tegen de toetreding tot veelzijdige internationale accoorden.

Nederlanders, Belgen, Luxemburgers blijven vurige voorstanders van uitgebreide internationale overeenkomsten,

door

ZIJNE EXCELLENTIE C. GUTT,

Belgisch Minister van Financiën.

Het zij mij vergund een verklaring te geven over het ontstaan en over de draagwijdte van het accoord, dat op 21 October tussen het Koninkrijk der ~~Nederlanden en de Belgisch-Luxem~~burgse Unie werd opgesloten.

In de loop van de jaren, die aan de oorlog voorafgingen, vormde er zich in België **een sterker wordende stroming ten gunste van een nauwe verstandhouding tussen België en Nederland.**

Er bestaan sterke gelijkenissen tussen beide landen. Daar beider grondgebied, althans wat het Moederland betreft, eerder beperkt is, daar beide een belangrijk koloniaal rijk bezitten, daar beide een gehecht zijn aan hun onafhankelijkheid en tevens vijandig staan tegenover om het even welk ambitieuze politiek, werkten zij op vredelievende wijze in een wereld, waar de oorlogsbedreigingen zich vermenigvuldigden.

Enkele geschillen, die het gevolg waren van economische wedijver, hadden zich tussen hen voorgedaan: zij werden echter door een gemeenschappelijke overeenkomst of door arbitrage opgelost. Niettemin deden zij zich van tijd tot tijd opnieuw voor, en teneinde ze in de toekomst te vermijden, werd door velen een Nederlands-Belgische economische unie gewenst.

Lag deze unie in de aard der zaken? Beide landen wijden zich terzelfdertijd aan nijverheid en landbouw, Nederland een weinig meer aan landbouw, België een weinig meer aan nijverheid.

In zekere mate vullen zij zich dus aan, en dit is reeds één element. Het andere element bestaat in het feit, dat de Economische Unie twee markten van ieder meer dan 8 millioen inwoners, door één enkele markt van 17 millioen zou vervangen, en dat zij ten gevolge van het verwijderen der tolbarrières een groter verbruik zou medebrengen. Zij zou tevens een voorbeeld zijn, alsmede een aanmoediging voor unies van grotere omvang.

Doch, aangelegenheden van meer dringenden aard eisten, helaas, al de aandacht der regeringen, zodat zij het, dienaangaande, ondanks hun uitstekende weerzijdse voornemens, niet eens tot aanvankelijke besprekingen brachten.

De oorlog en de ballingschap hebben beide landen dichter bij elkander gebracht. Herhaaldelijke en vertrouwelijke besprekingen onder elkander hebben het mogelijk gemaakt de weg tot de economische verstandhouding te openen.

Wij hopen, dat het financieel accoord, dat op 21 October werd ondertekend, de eerste etappe is op deze weg.

Hier dienen drie opmerkingen te worden gedaan:

1) Alhoewel het op zichzelf nuttig is, heeft het financieel Accoord vooral ten doel het economisch accoord voor te bereiden en te vergemakkelijken. Sedert al te lange tijd — sedert het einde van de vorige oorlog — draaien de naties in deze vicieuze kring rond: geen voorspoedige economie zonder gezonde munt: geen vaste munt zonder voorspoedige economie. Deze vicieuze kring diende op een of ander punt verbroken te worden. Wij hebben hem in zijn financiële sector verbroken. Dit is trouwens wat **Keynes** en **White**, elk van hun kant, doen in de twee plannen, die gij kent. Doch het spreekt vanzelf — zowel voor ons tweezijdig accoord als voor een uitgebreid internationaal accoord — dat men op de ingeslagen weg niet mag blijven stilstaan eens dat de financiële sector ingericht is, en dat men moet voortgaan met de economische sector.

Wij werken reeds in deze zin. Doch dit is noodzakelijkerwijze een werk van langere adem, doordat het veelzijdiger is.

2) Ik heb zoëven gewezen op wat er ten gunste van het accoord pleit; het spreekt echter vanzelf, dat dit accoord niet leefbaar zou wezen indien beide landen een verschillende financiële en budgetaire politiek voerden; indien, bijvoorbeeld, het ene land aanstuurde op expansie te allen prijze, en het andere op een tot het uiterste gedreven inkrimping der prijzen. Dit heeft het voorwerp uitgemaakt van talrijke onderlinge besprekingen, die het ons mogelijk hebben gemaakt de gelijkheid onzer zienswijze vast te stellen.

Bovendien, bestaat een der voordelen van het financieel accoord hierin, dat een geregeld en herhaald contact tussen beide regeringen wordt ingericht, ten einde aan hun economische politiek de nodige overeenstemming te bezorgen.

3) Het accoord werd te Londen ondertekend. Waarom ondertekend en niet enkel voorbereid?

Omdat in de opwinding, die met de bevrijding zal gepaard gaan, en ten overstaan van het ontzaglijk werk, dat door de herinrichting van het land van bij de aanvang zal worden vereist, het nodig zal blijken, onverwijld en zo veel mogelijk, vaste en afgewerkte elementen aan te brengen, om de weg af te bakenen voor hen, die met het zware herstellingswerk zullen belast zijn.

Doch het spreekt vanzelf, dat er geen quaestie van is, het land definitief te binden zonder het geraadpleegd te hebben. Het is nooit zakelijk, op dit gebied zoals op alle andere gebieden, dat de Grondwet ten volle wordt toegepast. Ook luidt het slotartikel van het financiële accoord als volgt:

„Deze overeenkomst zal zo spoedig mogelijk geratificeerd worden en de ratificaties zullen zo spoedig mogelijk worden uitgewisseld.

In afwachting hiervan zal zij voorlopig haar uitwerking hebben van de datum harer ondertekening af en zul-

len de Belgische Regering en de Nederlandse Regering bevoegd zijn om haar op elk ogenblik tot een einde te brengen, met inachtneming van een opzeggingstermijn van zes maanden."

Dit wil zeggen, dat, indien het Parlement zich ,om de een of andere reden, tegen het accoord zou uitspreken, de Regering het onmiddellijk zou opzeggen. Wij zijn er van overtuigd, dat dit niet zal gebeuren. Doch op grond van deze onderstelling hebben wij eraan gehouden al de rechten van het Parlement te vrijwaren, waarbij ons, zoals iedereen zal begrijpen, een wezenlijke bezorgdheid was.

Het tegenovergestelde van clearing.

De grondgedachte van het accoord is dat Nederland en de Belgisch-Luxemburgse Unie aan elkander wederzijdse credieten openen.

Het is geen clearing. God zij dank, het is zelfs het tegenovergestelde. In een clearing hangen de aankopen van het ene land af van de aankopen van het ander land. Hier stelt Nederland guldens te onzer beschikking voor om het even welke onzer behoeften; wij stellen franken ter beschikking van Nederland.

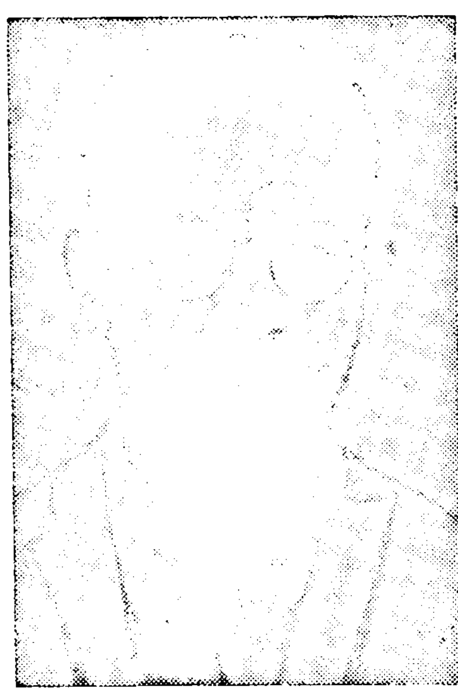
Tweede karakteristiek: Ieder land wordt in zijn eigen munt gedebiteerd. Indien ik guldens van Nederland koop, betaal ik die in Belgische franken, die op hun crediet staan, in plaats van in buitenlandse deviezen te betalen.

In de mate, waarin Nederland behoefte zou hebben aan Congolese franken, zou België aan Nederland leveren tegen betaling in Belgische franken. Wederzijds zou Nederland ons guldens van Nederlands-Indië leveren tegen betaling in Nederlandse guldens.

De rekeningen zullen van dag tot dag gehouden en van maand tot maand gecompenseerd worden. Tijdens de gehele duurtijd van het accoord zal generlei waarborg in goud of om het even welke wezenlijke waarborg door de partijen moeten gegeven worden. Generlei aanvraag tot betaling van het saldo in goud of in buitenlandse deviezen zal gedaan worden. Het debiteur-land zal echter te allen tijde in goud mogen terugbetalen. Het zal eveneens in buitenlandse deviezen mogen terugbetalen, doch zulke mits de toestemming van het crediteur-land.

De wisselkoers van de Gulden ten opzichte van de Belgische frank zal de wisselkoers zijn, die uit de goudpariteiten van vóór de oorlog voortkomt (16,52 fr. voor één gulden) en generlei verandering zal zonder voorafgaande overeenkomst tussen de beide regeringen hieraan kunnen toegebracht worden.

Derde karakteristiek: Ik heb reeds de periodieke besprekingen vermeld, die in ieder geval tussen de regeringen zullen plaats hebben, teneinde de soepelheid van het mechanisme der betalingen te behouden en teneinde alle verhandelingen, die met de monetaire en economische politiek van België en Nederland niet zouden verenigbaar

Mr. Dr. M. F. da Costa Gomez, die gedurende ongeveer een week in het gebiedsdeel Aruba verblijft teneinde de verschillende zaken en omstandigheden betreffende de binnen- en buitenlandse politiek van het staatsdeel te bestuderen.

zijn te voorkomen. Aldus bepaalt artikel 4. Doch het accoord voorziet bovendien in zijn artikel 7, dat, indien op een gegeven ogenblik België met een saldo van meer dan zestig millioen vijfhonderd duizend Nederlandse gulden crediteur is, of indien Nederland met een saldo van meer dan een milliard Belgische frank crediteur is, de beide regeringen besprekingen zullen houden teneinde aan dit genis aan evenwicht een einde te stellen. Artikel 12 preciseert opnieuw de noodzakelijkheid van de blijvende contactneming en van de eenheid van actie op monetair en economisch gebied.

Ik zal u niet spreken over de gedetailleerde bepalingen die de werking van het accoord regelen, noch over de wijze, waarop het accoord kan tot een einde gebracht worden. Ik heb u alleen de geest en de grote lijnen van de overeenkomst willen aanduiden.

In dit opzicht beseft gij, dat deze **Overeenkomst, alhoewel zij van financiële aard is, een weg baant naar het economisch gebied en er betrekkingen mede aanknoopt.** Het is alsof er voortdurend waarschuwingssignalen verschijnen voor het oog van de financiële overheden der beide landen. Wat, indien een saldo 500 millioen overschrijdt? Dan zal de schuldenaar interest betalen op het voorschot. Eerste rood licht. Wat, indien een saldo een milliard overschrijdt? Verplicht overleg tussen de regeringen. Tweede rood licht. Iedere maal verwittigt de financier de economie. En het is over de economie, dat de overheden zich moeten accoord stellen.

Vaststelling wisselkoers houdt al rekening met bevrijdingsdag.

Men zal zich wellicht afvragen waarom wij nu reeds de wisselkoers tussen de Belgische frank en de gulden hebben vastgesteld, en waarom wij tussen beide munten de verhouding van vóór de oorlog behouden hebben.

Vooreerst omdat er een vaste basis voor ons accoord nodig was. Daar de oorlog op onze beide landen — wij hebben ervan de overtuiging opgedaan, door het bestuderen van de inlichtingen, die ons hierover zijn toegekomen — ongeveer dezelfde terugslagen heeft gehad, was het logisch dat voor de wisselkoers dezelfde verhouding aangenomen werd als diegene welke vóór de oorlog tussen de Belgische frank en de gulden bestond.

Vervolgens, omdat de quaestie van de wisselkoers zal gesteld worden van zodra een Brits of een Noordamerikaans soldaat de voet op onze bodem of op deze van Nederland zal zetten. Een verhouding zal tussen de Belgische frank, enerzijds, en het pond sterling en de dollar anderzijds, moeten vastgesteld worden. Eveneens zal er een verhouding tussen de gulden enerzijds, en het pond sterling en de dollar anderzijds, moeten vastgesteld worden. Daardoor zal de verhouding tussen de Belgische frank en de gulden automatisch vastgesteld worden. Onze Nederlandse vrienden en wijzelf hebben ons door deze gedachte laten leiden tijdens de eerste parallelle besprekingen, die wij reeds met onze Geallieerden over de wisselkoers van onze respectieve deviezen hebben gevoerd.

Ik heb gezegd dat het financiële accoord het economische accoord voorbereid, dat het daarheen gericht is. Het verschil, dat dient opgemerkt te worden, is dat sedert verleden Donderdag het financiële accoord — onder voorbehoud der rechten van het Parlement waarop ik heb gewezen — van kracht is. Over het economisch accoord worden onderhandelingen gevoerd. Doch wegens de materiële complexiteit van het behandelde onderwerp, zullen deze onderhandelingen hier slechts kunnen leiden tot een eerste overgangs-accoord dat de weg zal effenen voor een definitief accoord, hetwelk slechts na de bevrijding van het vaderland zal kunnen gesloten worden, en waarover het Parlement zich, evenals over het monetair accoord zal moeten uitspreken.

Tot slot houd ik eraan opnieuw uw aandacht te vestigen op artikel 1b.

„Niets in de onderhavige overeenkomst verzet zich tegen de toetreding van België en Nederland tot veelzijdige internationale accoorden in verband met de stabilisatie der wisselkoersen. Zij verbinden zich echter zulks enkel gezamenlijk te doen.

Andererzijds zullen derde landen tot de onderhavige overeenkomst mogen toetreden, doch zulks mits de toestemming van de Belgische en Nederlandse Regeringen."

Met andere woorden: het Nederlands-Belgisch accoord richt geen barrière op rondom beide landen; wel integendeel! Alle landen kunnen er zich aan gelijke voorwaarden bij aansluiten.

Het past zich volledig aan het plan Keynes aan hetwelk specifiek de toetreding van een groep tot de internationale Unie voorziet. Het plan White is in dezelfde geest opgevat. **De Nederlanders, de Luxemburgers en wij zelf zijn vurige voorstanders van een uitgebreid internationaal accoord.** Wij zullen in de mate van het mogelijke aan de tot standkoming ervan medewerken. Mijn Nederlandse collega en vriend, de Heer Jo van den Broeck en ikzelf. Alsmede de Heer Dupong, Eerste Minister van het Groot-Hertogdom Luxemburg, hebben in Juni jl. te Washington deelgenomen aan de voorafgaande besprekingen tijdens dewelke de Britse en Noordamerikaanse aanbevelingen werden onderzocht.

Weldra zullen wij daarheen terugkeren om deze besprekingen voort te zetten en te bespoedigen. Het zou echter nutteloos zijn de moeilijkheden te onderschatten van het grote werk, dat werd aangevat. Deze moeilijkheden zijn in ieder geval minder groot, wanneer het twee landen, zoals België en Nederland geldt.

Zo wij er toe komen deze te overwinnen, dan zullen wij een eerste bijdrage tot het tot stand brengen van het algemeen accoord hebben gedaan. In die geest hebben wij gewerkt en menen wij geslaagd te zijn."

BONAIRE

LANGVOOGD BEZOEKT BONAIRE.

30 Geïnterneerden komen bij den Gouverneur.

Het vliegtuig, dat zoals wij gisteren reeds in kort meldden het hoge bezoek transporteerde naar het gebiedsdeel Bonaire, vertrok om 8.15 uur van Hato. In het vliegtuig zaten Zijne Excellentie Dr. Piet A. Kasteel met Adjudant Emile C. J. M. van de Laarschot en Ordonnans Adriaan Karelsen, Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P. met den Vicariaatssecretaris Pater Willibrordus M. Brada O.P., Schout-bij-Nacht Theodore E. Chandler Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse heirscharen in ons staatsdeel, met zijn adjudant, verder Kolonel Crocket van de Noordamerikanen op Suffisant, Ir. Joannes F. Groote, directeur van Openbare Werken, Mr. Thys van der Laan, Procureur Generaal en de Plaatsvervangend A.M.C. Luitenant ter Zee 1e Klasse Frits H. M. van Straelen.

Op het vliegveld van Bonaire stond een erewacht onder commando van Luitenant Paul Septer, waarbij tevens ter opwachting aanwezig waren de Ondergezaghebber van het gebiedsdeel de Heer Rooyer, en de Plaatselijke Militair Commandant Carl F. ter Weele, alsmede de Leden van een Commissie van Ontvangst.

Langs de weg stonden kinderen van de Katholieke en openbare scholen opgesteld, die luide „Hoera" en „Leve Oranje" juichten, toen de Landvoogd voorbij reed.

Toen de ere wacht geschouwd was en de officiële groeten waren uitgewisseld begaf het hoge gezelschap zich in auto's naar de hoofdplaats Kralendijk, waar Zijne Hoogwaardige Excellentie afscheid nam en zich naar de Pastorie van St. Bernardus begaf. In Kralendijk heeft de Gouverneur vervolgens allereerst een audiëntie gehouden voor ambtenaren, publiek en geïnterneerden. Naar vernomen werd hebben twee ambtenaren gebruik gemaakt van deze biezondere audiëntie, 6 mensen uit het publiek en omstreeks 30 Nederlandse en Duitse geïnterneerden.

Later werd een bezoek gebracht aan de in aanbouw zijnde kazerne en aan het interneringskamp en de castra van de Noordamerikanen.

In de Pasan Grahan werd een koffietafel gehouden, waaraan allen deelnamen. Op de terugweg voegde de Apostolisch Vicarius zich weer bij de stoet en in de loop des namiddags keerde het gezelschap terug naar de Willemstad.

CURAÇAO

MGR. KIECKENS HERDACHT.

Vanmorgen heeft de Rector van het St. Elisabethsgasthuis, Pater Maurus Hulsman O.P., een requiem gezongen voor zijn 50 jaar geleden overleden voorganger en stichter van het gasthuis, Mgr. F. E. C Kieckens, waarover wij Woensdag jongstleden een artikel publiceerden. Het koor van de Fraters van het St. Thomascollege voerde de gezangen uit, op voortreffelijke wijze aan het orgel begeleid door Frater M. Canutus.

APOSTOLAAT TER ZEE.

Opbrengst Speldjesdag.

De gehouden speldjesdag op 4 en 5 December door het Apostolaat ter Zee ten bate van de zeelieden heeft ƒ 2.982,11 opgebracht.

FEEST IN DE HEILIGE FAMILIEKERK.

Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Meisjescongregatie zal Z.H.E. Mons. Petrus I. Verriet O.P. Apostolisch Vicarius van Curaçao, Zondagavond om 18.30 uur een Pontificaal Lof houden.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE

Voetbal: 10 uur Dosko A — Tropiaals A (Chapeau); Tropiaals B — Dosko B (Leander); 16 uur Jong Bonaire — De West (competitie).

Athletiek: Zondag om 10 uur zal er een cross-country gehouden worden op de terreinen van Brakkeput. Vertrek bus van het Brionplein om 9 uur.

Openbare Verkooping.

Op Zaterdag, 18 December 1943, des voormiddags om 9 uur zal ten kantore van den notaris Mr. A.A.G. Smeets aan het de Ruyterplein no. 1, alhier, en ten overstaan van genoemden notaris in het openbaar en voIgens plaatselijk gebruik worden verkocht:

een stuk grond groot 32040 M2 bekend onder den naam Monte Verde (kadastraal bekend: Kadastrale Afd. Stadsdistrict, Sectie A nos. 98, 236 en 299].

Huuropbrengst over 11 maanden van 1943 na aftrek van de kosten van inning f. 5645,27.

Nadere inlichtingen zijn te verkrijgen bij de Heeren Stanley Maduro, p/a Maduro & Curiel's Bank en Milton Maduro. p/a S. E. L. Maduro & Sons N. V.

2—1

Curaçaose Aphorismen.

Romeinse traditie.
Stichters van Willemstad: Tombola & Rebus.
Geschiedenis.
Van Stuyvesant tot Opstuifzand.
Oorlogsbezoekers.
Curaçao als Zandvoort van Nieuw Amsterdam.
Zeeman.
„Ik ga naar het suikerzoet tuintje".
Zeemanshuis.
Wil slechts spelden prikken.
Pers.
Pour existir, resistez simplement.
Taalgeleerdheid.
La Union maakt het te Spaans.
Vendu-lied.
In een groen', groen', groen' groen knolle-, knolletuin.

C.

ARUBA

VOETBALWEDSTRIJDEN.

Men schrijft ons:

Zaterdag en Zondag as. zullen er vriendschappelijke voetbalwedstrijden plaats vinden tussen vertegenwoordigende elftallen van Curaçao en Aruba op het Lago-Sportpark te San Nicolas.

Ongetwijfeld zullen deze beide wedstrijden grote gebeurtenissen worden op voetbalgebied, omdat het spelpeil van beide eilanden gedurende de laatste tijd zeer vooruit is gegaan, en ook zullen er ongetwijfeld verrassingen komen, omdat in beide elftallen verschillende nieuwe spelers zijn opgenomen.

Deze beide wedstrijden zullen plaats vinden op het Lago Sportpark om 16.30 Zaterdag 11 en Zondag 12 December as.

Het sportminnende publiek zal met hun entreegeld ook nog en goed doel steunen, nl. het Orinocofonds, ten bate waarvan beide wedstrijden gespeeld zullen worden.

WERELDNIEUWS

ROOSEVELT OP MALTA.

President Roosevelt heeft Woensdag een bezoek gebracht aan net eiland Malta, de Britse basis in de Middellandse Zee, en aan het volk een verluchte oorkonde aangeboden namens het Noordamerikaanse volk.

Terugkerend van de reeks belangrijke conferenties, waaraan hij en Churchill in het Midden-Oosten deel namen, arriveerde Roosevelt in een reusachtige C44 viermotorig troepentransportvliegtuig met een escorte van 20 Lightning en Spitfire vliegtuigen. De oorkonde, welke in brons zal worden gegoten en geplaatst op het hoofdplein van Valetta, brengt hulde aan Malta en zijn verdedigers voor de „moedige dienst boven en buiten de roep des plichts" tijdens de donkere perioden toen asvliegtuigen het eiland in een voortdurende alarmtoestand hielden. Roosevelt bracht drie uren op Malta door en vertrok toen naar onbekende bestemming.

Het vliegtuig van den President streek neer op het meest gebombardeerde vliegveld ter wereld op Woensdag om 9.50 uur. Het verscheen eerst boven het eiland uit de blauwe door wolken bevlekte lucht. Roosevelt was vergezeld van Generaal Dwight D. Eisenhower, Admiraal William D. Leahy, Stafhoofd van den President, Harry Hopkins, Luitenant-Generaal Carl Spaatz, Bevelhebber van de Noordwestelijke Afrikaanse luchtmacht, Schout-bij-Nacht Ross McIntire, den persoonlijken geneesheer van den President, Majoor John Boettiger, Roosevelts schoonzoon en Generaal-Majoor Walter Smith, Eisenhowers Stafhoofd.

Het weergaloze bezoek volgde op een van Churchill, die Malta bezocht op weg naar de conferenties te Caïro.

Een erewacht, waaronder een afdeling van de Raf, 50 Britse mariniers, 50 man van de Koninklijke Britse Marine en 100 Noordamerikaanse en Maltezer troepen, stond op het vliegveld opgesteld met een band van de Koninklijke Artillerie om Roosevelt te verwelkomen, den eersten Noordamerikaansen President, die het eiland bezocht.

De eerste, die den President begroette, was Veldmaarschalk Lord Gort, Opperbevelhebber van Malta. Ook was op het vliegveld aanwezig Monsignore Michele Gonzi, Bisschop van Gozo, die namens den Aartsbisschop kwam die thans ongesteld is. Verder waren er de President van het Gerechtshof Sir George Borg, Vice-Admiraal Louis Henry Kepel Hamilton, de bevelhebbende vlagofficier.

Generaal Reginald Oxley, de Algemeen Militair Commandant en Lucht Vice-Maarschalk Sir Kenneth Rodney Park, Bevelhebber van de luchtmacht.

Samen met Lord Gort nam de President plaats in een jeep genaamd „Husky", welke behoort aan Lucht Vice-Maarschalk Park en één is van de drie welke aan Gort werden aangeboden door Eisenhower toen de inval van Sicilië begon.

Toen de jeep stilhield voor de erewacht, speelde een band de „Star Spangled Banner". De President beantwoordde het saluut en de vlag met sterren en strepen werd ontplooid aan de mast achter de erewacht.

In een toespraak tot Gort, de troepen en het volk van Malta, zeide de President: „Bijna een jaar geleden bevonden de Minister-President en ik ons te Casablanca kort na de landingen door de Britse en Noordamerikaanse troepen in Noord-Afrika en ik zeide toen tot den Minister-President, dat op zekere dag, wanneer wij wederom de gehele Middellandse Zee zouden beheersen, ik een bezoek aan Malta zou willen brengen. Reeds maandenlang heb ik namens het Noordamerikaanse volk een zekere hulde willen brengen aan dit eiland en aan al de mensen, zowel burgers als militairen, die gedurende drie jaren tijds, zoveel hebben bijgedragen aan de democratie, niet alleen hier maar over de gehele wereld. Alzo heb ik kunnen komen. Eindelijk kan ik iets zien van dit historische eiland en ik wilde wel dat ik wat kon blijven, maar ik heb veel te doen. Ik kan u echter zeggen, dat gedurende de laatste drie weken de Minister-President en ik voelen, dat wij krachtige slagen hebben toegebracht voor het welzijn van de mensheid en zo neem ik op deze eenvoudige wijze de gelegenheid te baat om te doen wat alle Noordamerikanen met mij zouden willen doen."

President Roosevelt las toen de verluchte oorkonde voor, welke was geborgen in een mooie houten doos. De President had de oorkonde gedateerd op 7 December 1943, de dag vóór zijn bezoek, omdat het de tweede jaardag was van het intreden der Verenigde Staten in de oorlog. Hij zeide tot zijn luisteraars: „De Verenigde Staten zullen vechten tot de oorlog gewonnen is. Maar meer nog, wij zullen schouder aan schouder staan met het Britse Imperium en onze andere Geallieerden om het een overwinning te maken, die der moeite waard is" (Valetta, (AP) 10.12).

„DE MAN" SPREEKT.

De Heer Herman de Man zal Woensdag 15 December 's morgens om 10 uur in het huisje „De Vergenoeging" een lezing houden voor de Vrouwen-Organisatie te Curaçao over: „Geestelijk Verzet in Nederland". Introductie toegestaan.

CURAÇAO'S MAN VAN HET JAAR.

In de trant van wat ook elders geschiedt nemen wij hierbij het initiatief tot de benoeming van Curaçao's Man van het Jaar. De stem onzer lezers zal beslissen. Ieder lezer, abonnee of niet, kan voorstellen doen, al of niet omschreven met redenen waarom men die of die wensen zou. De enige beperking is, dat de candidaat in het staatsdeel woonachtig moet zijn. Eventueel kan men anonym inzenden. Leden van gezinnen kunnen elk afzonderlijk voorstellen doen. Brieven moeten gericht worden aan de Redactie van Dagblad Amigoe di Curaçao, Postbust 80, Curaçao.

VERITAS.

Maandag as. om 17.30 uur zal Mevrouw Elisabeth B. M. da Costa Gomez — Heiling voor de leden van de vereniging „Veritas" een causerie houden over „Het Vrouwenapostolaat in Colombia".

MEESTER BRONS HERSTELD.

Uit Washington wordt vernomen, dat Mr. Brons binnen enkele dagen het ziekenhuis zal kunnen verlaten.

STEMMEN UIT BEZET NEDERLAND—IV.

Duitsland na de oorlog.

Geen Duits, maar een Europees vraagstuk.

Het hier volgende artikel is overgenomen uit het sluikblad „Vrij Nederland":

Het Pinkstercongres van de Britse Arbeiderspartij heeft in overgrote meerderheid geweigerd, onderscheid te maken tussen het Duitse volk en zijn huidige leiding. Het gaf daarmede te kennen, dit volk niet bij voorbaat te willen ontslaan van de verantwoordelijkheid voor de grenzenloze schande, waarmede zijn huidige regeerders het hebben beladen.

Of het oordeel hierin opgesloten, juist is, zij aan het nageslacht overgelaten. Wel willen ook wij getuigen, zolang de oorlog duurt tevergeefs te hebben uitgezien naar een onmiskenbaar teken, dat de grote massa van het Duitse volk principieel de politiek van zijn bewindvoerders veroordeelt. En daarom is de klare taal van de Labourpartij ons welkom. Juist nu het gaat kraken in Duitsland en dat niet alléén van de bommen, is duidelijkheid geboden. Wie het ontbindingsproces van de Duitse „bloed- en bodemgemeenschap" van buitenaf bevorderen wil, moet niet met de illusie aankomen, alsof het Duitse volk dit alles eigenlijk nooit gewild heeft. Nu het misgaat, nu de eigen steden verwoest worden, nu de ondergang voor de deur staat, nu heeft men, dat niet gewild! Dat begrijpen wij! Maar de Duitsers moeten niet in de waan geraken, dat zij straks, wanneer eerst van buiten af hun oorlogsmachinerie in elkaar is gerammeld en wanneer dan anderen de onhoudbaar en waardeloos geworden tyrannenbende hun van de hals hebben geschoven, in alle argeloosheid hun plaats kunnen opeisen in de nieuwe wereld-bedeling. Wij verlangen niet naar botte wraak, wij kennen aan het Duitse volk in onze toekomst een plaats toe. Maar die plaats hangt af van de daden, waartoe dit volk zich niet alleen later, maar ook reeds bij de liquidatie van het heden bekwaam toont. Trouw moet blijken later, vooral waar „Deutsche Treune" zo verdacht is, maar bekering nog meer!

„Mijn hele leven hoor ik nu al, dat er twee Duitse naties zijn! Maar waarom merkt men dan zo bitter weinig van dat „andere Duitsland"? Waarom hoort men nooit van tweeërlei Engeland, twee Amerika's, twee Zwedens?" Aldus een oude Arbeidersleider in datzelfde Congres, dat wij belangrijk genoeg vinden, omdat het zo goed de stemming weergeeft onder het Engelse volk en in het biezonder bij dat deel, dat na Wereldoorlog I stellig niet van scherpslijperij jegens Duitsland kan worden beschuldigd. Misschien was de vergelijking niet erg gelukkig. Van „twee naties" maakt een beroemd woord uit het Engeland van een vorige eeuw gewag. Maar wij kunnen zo hartgrondig medegevoelen met dien volksman, die dat gekwezel over een ander en beter Duitsland reeds in Wereldoorlog I had gehoord en wien dat nu eigenlijk de keel uithangt.

En toch? is het Duitsland van Hitler, Himmler, Goering en consorten dan hetzelfde als dat van Goethe, Schiller, Herder, ja misschien gaan wij liever nog wat verder terug naar Bach, Leibnitz en anderen, die wij behalve tot het Duitse volk, zo volkomen tot de Europese cultuurgemeenschap kunnen rekenen?

Natuurlijk niet. Maar dat neemt niet weg, dat anderhalve eeuw Pruisendom, Hegelse staatsvergoding, Bismarckaanse „Realpolitik" en Wilhelmische poenigheid van dat „andere Duitsland" dat in een deel van het Duitse volk mag worden verondersteld, zij het — en dat is de kern van de moeilijkheid — onontwarbaar verweven met het element van barbarisme, al bitter weinig heeft overgelaten. Hoe zwak dit „betere ik" van het Duitse volk was, is in de Republiek van Weimar gebleken, al moet erkend, dat de atmospheer voor zijn gedijen toen niet gunstig was en het overige Europa deze, zijn wettige spruit, wel allerstiefmoederlijkst behandeld heeft.

Het „andere Duitsland" was in Wereldoorlog I een reële leus. De ervaring met dit experiment kan ons echter twee dingen voor de toekomst leren. Ten eerste dat men niet mag verzuimen uit pure sympathie voor het éne, het „betere" Duitsland, het andere, het Duitse „onkruid", grondig uit te roeien. Wederom: wij bedoelen hiermede geen botte wraak. Wij gevoelen evenmin als Carr (in zijn Conditions of Peace) voor een jacht op „oorlogsmisdadigers" — al menen wij, dat Europa voor spitsboeven en erkende psychopathen veilig moet worden gemaakt, desnoods met drastische middelen! Het is een volledige morele regeneratie, welke het Duitse volk nodig heeft en die kan zich niet voltrekken in een spheer van sentimentele kwakzalverij. En hier komen wij bij onze tweede les, het „andere Duitsland", dat na 1919 te zwak bleek, om op eigen benen te staan, heeft wel kunnen dienen om de aansterking van het geweldadige Duitsland te camoufleren. Waarbij de concessies en beloften aan het „liberale" Duitse volk gedaan, door het brutale element als vijgeblad worden gebruikt. Want was dat in wezen niet het lot van Wilsons politiek en van het misbruik, van zijn Veertien Punten en hun, ongetwijfeld slechts gedeeltelijke, nakoming gemaakt? Misschien verklaart de herinnering aan dit Wilsonse program, dat uitdrukkelijk op het uiteenhalen van de beide elementen in het Duitse volk was gericht en in dat opzicht niet zonder succes bleef, maar dat later zoveel schadelijker vruchten heeft opgeleverd, waarom de Geallieerden thans niet op dezelfde wijze het Duitse moreel pogen te ondermijnen.

Maar wat hiervoor bovenal een rem vormt, en dat maakt het gehele Duitse probleem zo oneindig veel moeilijker dan in 1919, is de onzekerheid, dat er na tien jaar Nazie-régime van dit „andere Duitsland" is overgebleven. Niet voor niets is deze nazie-revolutie een „nihilistische" genoemd. Wat het Duitse volk, maar dat niet alleen, wat ons allemaal daar in een groot deel van Midden-Europa na deze oorlog tegemoet grijnst, is een chaos, waarin de laatste resten van gezond volksleven in een poel van giftigheid dreigen onder te gaan. Daarin kan alleen redding en orde worden gebracht van buitenaf. Tegen zulk een ingrijpen van buitenaf zal, wanneer het veelschubbig oorlogspantser, dat deze wrakke substantie bijeenhield, verbrijzeld is, uit het Duitse volk weinig verzet komen. Maar misschien zal het voor een werkelijke regeneratie tot een gezond Duitsland nog het best zijn, als er minder gesproken wordt van een typisch Duits probleem (minderwaardigheidsgevoelens vormen daar toch reeds een erfelijke belasting), maar gewerkt wordt aan een Europees vraagstuk, waarvan het Duitse toch eigenlijk slechts een onderdeel vormt.

Er bestaat reeds vrij grote overeenstemming over het boven-nationale karakter, dat de nieuwe ordening van de wereld bovenal van ons Europese werelddeel zal moeten kenmerken. Ook is het reeds een gemeenplaats, dat deze Europese volkengemeenschap op gezonde economische grondslag rusten moet. Terwijl daarnaast het morele aspect, de ontwikkeling en realisering van een nieuwe gemeenschapsmoraal even onmisbaar wordt geacht. Dit bovennationale karakter der nieuwe Europese orde met de economische consequentie daarvan en de morele postulaten vormen factoren, die wellicht de oplossing van het Duitse probleem op eigenaardige wijze kunnen vergemakkelijken. Allereerst kan het besef van eigen tekorten in moreel opzicht bij de overwinnende volken neiging tot arrogantie en supérioriteitsbetoon tegenover de verslagen beteugelen en daardoor een overwinning van ressentimenten, aan weerszijden bitterder dan ooit, een toekomstige toenadering en uiteindelijke groei tot een gelijkwaardig partnerschap bevorderen.

Dan is het bovenal de economische reorganisatie van Europa, die om doorbreking van oude afscheidingen, maar ook om ontbinding van ongezonde aaneenvoegingen schreeuwt. Wij kunnen ons voorstellen, hoe bij een economische territoriale ordening in Europa op onwillekeurige wijze contacten tussen delen van het Duitse rijk en het buitenland worden gelegd (men denke aan de verbindingen van West-Duitsland met de Lage Landen, aan een economische groepering van Oost-Duitsland met Polen rond Danzig, aan een betrekken van Zuid-Duitsland bij de Donaulanden), die de centraliserende, nivellerende strekking van het Duitse rijksverband doorkruisen en daarmede een gedeeltelijk herstel van de differentiatie mogelijk maken, die de bloei van het „andere Duitsland" in vroeger eeuwen te voorschijn riep.

Tenslotte schept de relativering van het nationaliteitsbeginsel, de onttroning van de nationale staat, de gezonde ontwikkeling van een Europese solidariteit, een spheer, waarin het zo extreme Duitse politieke nationalisme, de Duitse moloch, niet kan gedijen. Anderhalve eeuw heeft het Duitse volk monsterlijke droombeeld van een heerschappij over ons werelddeel, ja over de gehele wereld door de geest gezweefd. Het Hitler-régime heeft, zoals een Franse schrijver aan het begin van deze oorlog schreef, gevulgariseerd. Wij maken ons geen illusies. Zelfs de zwaarste nederlaag, de bitterste ontgoocheling in deze oorlog zal het Duitse volk niet tot in al zijn geledingen van deze ziekte, deze mythische waan kunnen genezen. Daarom blijft waakzaamheid, aanvankelijk zelfs streng toezicht geboden.

Maar nu een Verenigd Europa, gezond naar lichaam en geest, zal deze kwaal niet wederom als een epidemie om zich heen behoeven te grijpen. In een Europese eenheid, hecht en vruchtbaar door verscheidenheid, is ook plaats voor een vrij gedifirentieerd, maar slechts enig Duits volk, één onder vele.

„St. Gerardus Cursus"

Geslaagd voor „Typen"

De Heer F. GENARO

en

Mej. N. BURNET.

Openbare Verkooping.

Op Vrijdag, den 17den December 1943, te half tien des voormiddags, zullen ten overstaan van ondergeteekende, in het kantoor van „De Curacaosche Hypotheekbank N. V." alhier, in veiling worden gebracht en aan de meestbiedende toegewezen:

1. het pand genummerd Trapsteeg 13 enz. en Hendriksteeg 8 en 10.
2. het pand genummerd Witteweg 73 enz. en Lopez de Morlastraat 6 en 8.
3. het pand genummerd Lopéz de Morlastraat 10, 12 enz. alle gelegen in de Willemstad, Over zijde.

Kijkdagen, 15 en 16 December d. j, van 3 tot 5 uur namiddags.

ADRES: Roodeweg 39, RENATA.

4. het landgoed, genaamd Bon Pais, meer bekend als Souax, in het 2de district, met alles wat er op gebouwd is, mits geen eigendom van derden.
5. het landgoed Weltevreden, meer bekend als Papaya in het 3de district, met alles wat er op gebouwd is, mits geen eigendom van derden,

alles behoorende tot de nalatenschap van wijlen den Heer J. Helmyr.

De tuin n ku n n e al'en ti de worden bezocht.

De veilconditien liggen ter inzage van belanghebbenden ten kantore van ondergeteekende.

Curacao 11 December 1943.

2—1 H. J. Beaujon, notaris.

Openbare Verkooping.

Op Dinsdag, 14 December 1943, des voormiddags om 9 uur, zal in het „Hotel Holland", gelegen alhier aan de Werfstraat No. 8, ten overstaan van den Notaris Mr. A. A. G. Smeets, in het openbaar volgens plaatselijk gebruik worden verkocht de geheele inventaris van genoemd hotel.

Kijkdag Maandag 13 December 1943, van 9—12 en van 2—5 uur.

MILITAIR GERECHTSHOF IN DEN HAAG OPGEHEVEN.

Het militair gerechtshof in Den Haag is bij decreet van den secretaris-generaal opgeheven. Zijn taak zal door het burgerlijke gerechtshof worden overgenomen.

ARBEIDSDIENST.

Vrijwel alle achttienjarige jongens in Nederland zijn opgeroepen voor dienstneming in de Arbeidsdienst.